WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van

Amy

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de vensterbank	4
A	A van Achtertuin	8
M	M van Molen	14
Y	Y van Y-splitsing	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Pier	26
L	L van Landtong	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Imkerij	41
M	M van Moestuin	46
	Alle letters thuis	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op de vensterbank

Het was zaterdagochtend. Amy zat op de vloer van haar kamer en bouwde een hoge toren van blokken. Tik-tik, klonk het tegen het raam. De toren wiebelde. Op de vensterbank zat een duif! Hij was grijs, met een glimmend groen kraagje en oranje kraaloogjes.

Aan één poot hing een piepklein kokertje. Het raam stond op een kier. ‘Roekoe,’ klonk het door de kier. ‘Ben jij Amy?’ Amy keek met grote ogen. Duiven kunnen toch niet praten? ‘Ja, dat ben ik,’ zei Amy. ‘Gelukkig,’ zuchtte de duif. ‘Ik ben Pluim, de postduif van de Kaartenmaker. Ik heb iets voor jou.’

De Namenkaart van

AMY

Nog zijn de rondjes leeg. Straks staat in elk rondje een letter van jouw naam.

A van Achtertuin

Ze stonden in een gewone achtertuin. Er was een schuurtje, een schommel en een rommelige hoek met bladeren. ‘Een tuin?’ vroeg Amy verbaasd. ‘Is dit een avontuur?’ ‘Wacht maar,’ zei Pluim. ‘In de gewoonste plekjes wonen de verrassendste buren.’

Amy keek om zich heen. Een vlinder zat op de schutting. Een merel hipte over het gras. ‘Oké,’ gaf Amy toe.

‘Hier gebeurt al meer dan ik dacht.’ ‘Zie je wel,’ zei Pluim tevreden. Het werd al een beetje schemerig. Toen ritselde er iets in de bladerhoek. Er kwam een snuitje tevoorschijn, met een zwart neusje dat snuffelde en snuffelde.

Daarachter kwam een bolletje vol stekels. ‘Een egel,’ fluisterde Amy. De egel scharrelde door het gras. Hij zocht kevers en regenwormen en snuffelde onder elk blaadje. Zijn pootjes gingen tik-tik-tik over de stoeptegels. Toen hoorde hij Pluim met zijn vleugels klapperen.

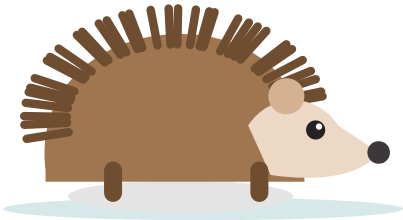
Floep! In een tel was de egel een stekelbal. ‘Sorry,’ fluisterde Pluim. ‘Ik deed niks!’ ‘Hij schrok,’ zei Amy. ‘We moeten heel stil zijn.’ Ze wachtten. Langzaam ging de bal weer open. ‘Zullen we hem melk geven?’ vroeg Pluim. ‘Nee,’ zei Amy beslist. ‘Daar worden egels ziek van. Een schaaltje water is goed.’

Samen zetten ze een schoteltje water bij de bladeren.

Echt waar!

De egel

Een egel heeft wel 5000 tot 8000 stekels. Als hij schrikt, rolt hij zich op tot een stekelbal. Geef een egel nooit melk, maar een schaaltje water.

Zo groot	20 tot 31 centimeter
Eet graag	kevers, rupsen, regenwormen en slakken
Let op	een bolletje vol stekels met een spits snuitje

Denk mee!

Waarom geef je een egel water en geen melk?

Op p. 59 staat of je gelijk hebt.

L van Landtong

‘Welke letter van mij is nu?’ vroeg Pluim. ‘De L,’ zei Amy. Vinger op het rondje, en woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Amy. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Amy. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Amy. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Amy wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Amy. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

